

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' תקכט
ערב חג הסוכות ה'תשפ"ד

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חבי"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"ג שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקכ"א שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

דבר מלכות

3

חדרך ודמשק מנוחתו / משיחת שבת חוה"מ סוכות התשל"ד

זמן הגאולה

7

זה עתה הודיעו ב"רדיו" "חדשות" ש...משיח בא! / הזמן הנוכחי באור הגאולה

המעשה הוא העיקר

10

לא להתבייש לרקוד בגלוי לקבלת פני משיח / הוראות למעשה בפועל

ניצוצות של משיח

12

איך לצאת מהגלות מהר יותר / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

כתב יד קודש

13

לב חכם לימינו / צילומים נדירים ומיוחדים מהגהות כ"ק אד"ש מה"מ על מאמר ד"ה בסוכות תשבו התשל"ח

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו

וילדיהם רחל בת חיה מושקא, לאה שרה בת חיה מושקא,

ישראל רחמים בן חיה מושקא, ומענדל בן חיה מושקא, שיחיו

ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, ועבי בן חי' רחל שיחיו

לזכות ר' ברוך אהרן בן ברוניא סלאווא וזוגתו רייזל פרומא בת חי' רחל שיחיו

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

חדרך ודמשק מנוחתו

- "חדרך" מוסב על משיח, שהוא "חד לאומות העולם ורך לישראל" (ירושלים היא בחי' לאה (מקד"ש, דמש"ק. גם הקליפה שלה נק' דמשק)
- הענין של "עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק", צריך להתקיים בדרך טעימה גם עכשיו ● על-ידי-זה שלמטה ישנו בירור הלכה, אומר אדמו"ר הזקן שנפעל למעלה ובמילא זה לאחר מכן נמשך ונתגלה למטה ● משיחת שבת חוה"מ סוכות תשל"ד* נדפסה בלקו"ש חי"ד הוספות חג הסוכות ע' 424 ואילך תרגום חפשי ע"י מערכת יחי המלך

ב. בסיום דסיום מסכת חלה כתוב: "הקונה בסוריא כקונה בפרוור שבירושלים". בכלל הענין כבר ביארנו בהתועודת הקודמת¹. אולם נותר הדיוק: מדוע נאמר "קונה בפרוור שבירושלים", דלכאורה הול"ל כקונה בארץ ישראל?

הביאור על כך קשור עם ספרי ומדרש - שספרי הוא בכלל סדר של הלכה, ומדרש הוא סדר של אגדה, שרוב סודות התורה גנוזין בה² - ועם ענין בכתבי האריז"ל, ומיוסד על פסוק בתורה שבכתב.

כתוב בנבואת זכרי' ³ "חדרך ודמשק מנוחתו". נאמר על כך בספרי⁴ ובמדרש⁵ ש"חדרך" מוסב על משיח, שהוא "חד לאומות העולם ורך לישראל", והפירוש של "ודמשק מנוחתו" הוא - "שעתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק".

שמכך מובן מה שנאמר במשנה "הקונה

א. נאמר באגה"ק (סכ"ו), שעל-ידי בירור הלכה "מן הגמרא ופוסקים ראשונים ואחרונים" נפעל "בשמים ממעל" "ענין פלא גדול מזה מאד",

ש"העליונים אין בהם כח לברר", ולכן מגיעים הם לשמוע מהתחתונים

ומכיון שבאמצעות בירור ההלכה הוא פועל כך בעליונים, בצבא מרום במרום, במילא הרי נפעל הענין גם למטה, מכיון שתוקף המציאות שלהם הוא הרי המזל המכה בו ואומר לו כו'.

ובמילא, ענין הבירור הלכה שידובר, ובפרט שזה במעמד כו"כ עשיריות מישראל, הרי זה נוגע בכדי לפעול בעולם.

ואעפ"י שאין דנין בשבת - הנה כאן לא מדובר אודות ענין של "דנין", אלא אודות בירור הלכה, ובירור הלכה יכול הרי להיות אף בשבת, ואדרבה: בשעה שמבררים הלכה, הרי אסור לדחות זאת למועד מאוחר יותר (ללאחר השבת).

קעת נאמר את בירור ההלכה שבסיום מסכת חלה.

1 נדפס בלקו"ש חי"ד ע' 8-407.

2 אגה"ק סכ"ג.

3 זכרי' ט, א.

4 ר"פ דברים.

5 שהש"ר ז, ה.

(* בקשר למצב בסוריא

ד. באגה"ק הנ"ל הוא מדבר אודות בירור הלכה מ"ראשונים ואחרונים". הענין דאחרונים בבירור הלכה הנ"ל,

וגם: הענין שדובר קודם ש"עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק" הוא ענין שיתקיים לעתיד ע"י חדרך - משיח, איזו שייכות יש לכך עכשיו **קודם הגאולה**

[היות וחס ושלום לומר שעכשיו אפילו זו אחתלתא דגאולה - ואדרבה נמצאים עכשיו בגלות וחשך כפול ומכופל שלא הי' כמוהו, שכעת לא הזמן לדבר אודות כך,

לא בימים של שבת יו"ט וחוה"מ, ולא בזמן שבו יש לכבוש את העולם על-ידי קו השמחה, ששמחה פורץ גדר, כל גדרי העולם.

אך עכ"פ: נמצאים בגלות. אם כן מה כאן נוגע הענין של עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק]

כאן מגיעים לבירור הלכה מאחרונים. שכתוב בכהאריז"ל, ומובא במגן אברהם [כשאומרים ענין מכהאריז"ל, ניתן לחשוב שהדבר נוגע רק לבעלי קבלה, אבל זהו ענין המובא במג"א⁶ להלכה], שבערב שבת יש לטעום מכל אחד ממאכלי שבת (וכמ"ש טועמי' חיים זכו⁷).

שבכלל זה הזמן דלעתיד, גאולה - שבת, שבת מן המזיקין, ביטול הגלות ("אויס גלות"), לא ירעו ולא ישחיתו, והזמן שקודם ביאת המשיח הוא ערב שבת - עכשיו לאחרי חצות. הנה על כך אומרים **טועמי' חיים זכו**, לפני המועד של האכילה, שעוד לפני ביאת המשיח, כשנמצאים עדיין בגלות, צריכים לטעום מהענינים דלעתיד.

שכך הוא בענין הטעימה מתורת

בסוריא כקונה בפרור שבירושלים" - ולא "כקונה בארץ ישראל" - מכיון שלסוריא (דמשק, כדלקמן) יש שייכות מיוחדת דוקא עם ירושלים, עתידה **ירושלים** להיות מגעת עד דמשק.

זהו גם הביאור של הנאמר "כקונה בפרור שבירושלים" - ולא "כקונה בירושלים - סתם" - היות וכפי שהוא אומר בספרי שם, שמכיון שכתוב "ונבנתה העיר על תילה" זו ראי' שירושלים "אינן עתידה לזוז ממקומה", אלא שהיא תגיע גם לדמשק, הרי יוצא מכך שדמשק תהיה הפרור של ירושלים, ולכן הוא אומר "**בפרור** שבירושלים".

ג. אולם יש להבין: בספרי ומדרש מדובר הרי אודות **דמשק**, ובמשנה הרי נאמר "הקונה בסוריא" (ובדיוק - שה"ה בענין **אפמיא**)?

הדבר מובן ע"פ מ"ש בכהאריז"ל⁶, שירושלים היא בחי' לאה (מקד"ש, דמש"ק. גם הקליפה שלה נק' דמשק), ו"נגד סוריא בסוד דמשק", שזהו מה שדמשק בגימט' מדת בסוד ד' אלפינ' (ד"פ אל"ף (א' במילאו) בגימט' מד"ת) דלאה [והיינו, שישנה קליפה הנק' מת (כי נלקח החיות שלהם - א ונשאר מת), ובצירוף החיות ד' אלפינן זה מדת, מדת ימי גו'], ועפ"ז הרי (כל) סוריא הוא בסוד דמשק.

וכך הוא גם בפשטות, היות ודמשק היא הרי עיר הבירה של סוריא (בל' הכתוב: **ראש** ארם דמשק⁷), ובשעה שכובשים את דמשק, עיר הבירה, ישנה במילא כל סוריא. (וברוחניות ג"כ (סוריא בסוד דמשק) כי מלכותא דארעא ענין מלכותא דרקייעא).

6 בספר הלקוטים זכר' שם. וראה ג"כ ספר הליקוטים תהלים לט. מאו"א מע' דמשק ומע' ירושלים.

7 ישע"י ז, ח.

8 או"ח רסר"ג. שו"ע אדה"ז שם.

9 פע"ח שי"ח רפ"ג.

מניחים אותם בצד וממתנינים לשבת כו'.
ה. וכפי שנאמר בפסוק: "כי תצא למלחמה על אויביך" הנה הדבר וודאי ש"זנתנו הוי' אלקיך בידך", ו"ושבית שביו", שיוציאו את כל היהודים שנמצאים שם בשבי, וגם את כל ניצוצות הקדושה הנמצאים שם.

ובפרט כשיהודים נמצאים במצב ודרגא של הצדיקים: כעת התחיל כל הענין ביום שעיצומו של יום מכפר (על כל עברות שבתורה¹⁰. ואפילו לדעת רבנן דצ"ל עם התשובה - הרי הפס"ד הוא דהרהר תשובה נעשה צדיק גמור¹¹. וביהכ"פ אפילו קל שבקלים נתעורר כו' ודבר זה נראה בחוש¹² - ומוכרח הנ"ל ממרז"ל ד"ביומא דכיפורא לית לי' (לשטן) רשותא לאסטוני¹³. ובזח"א¹⁴ שע"י השעיר אתהפך סנגוריא עלייהו דישראל), ובמילא כל היהודים - ועאכור"כ אלה שלא הביטו על עצמם, ומסרו נפש בפועל בכדי להגן על מיליוני יהודים - בדרגא של צדיקים גמורים.

יכול הרי לבוא הצד שכנגד ולטעון, שעל הענינים של יו"כ גופא אין יו"כ מכפר

- אולם הרי הדין (שו"ע או"ח סו"ס תקע"א - דינים שבזמן הגלות - בעיר שהקיפה עכו"ם, שמזה מובן) שהיוצא למלחמה צריך לעשות כל הענינים שיהי' בריא וחזק, ומכיון שמלחמה זו היא הרי "עזרת ישראל מיד צר שבא עליהם"¹⁵, וגם אדמו"ר הזקן מביא בשו"ע שלו¹⁶ ש"נכרים

המשיח, שנתגלתה, עכ"פ במקצת (טועמי'), על-ידי הבעש"ט ותלמידיו ואדמו"ר הזקן והנשיאים שלאחריו,

וכשם שהוא בנוגע לתורת המשיח, עד"ז הוא גם בנוגע להנהגת העולם, שגם בזה (ההנהגה דעוה"ז בגשמיות), עוד בזמן הגלות צריך להיות "טועמי" מההנהגה שתהי' בביאת המשיח.

וכידוע שרבותינו נשיאינו פירשו, שרק הגופים הלכו לגלות אבל הנשמות לא הלכו לגלות. ומובן, שמכיון שבכח המפליא לעשות הנשמה מאוחדת עם הגוף, הרי זה שהנשמה אינה בגלות פועל הדבר גם על הגוף הגשמי.

שגם בזה נראה, שהענין של "טועמי" חיים זכו", זה שבזמן הגלות טועמים מלע"ל, זה לא רק בנוגע לתורת המשיח,

[הגילוי דפנימיות התורה, שהיא גם הכנה לביאת המשיח, וכמובא באגה"ק (אגה"ק בה מדובר הענין המובא לעיל שהעליונים באים לשמוע מהתחתונים את בירור ההלכה כו', הנה אגרת זו מתחילה) שבהאי חיבורא כו' ספר הזהר יפקון בי' מן גלותא ברחמים]

אלא גם בנוגע להנהגת העולם בגשמיות.

ומפורש בפס"ד הנ"ל שטועמים "מכל תבשיל ותבשיל".

ולכן, גם הענין של "עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק", צריך להתקיים בדרך טעימה גם עכשיו. והגם שאכן מדובר אודות "חדרך" המוסב על משיח כנ"ל - נפסק הרי להלכה (וידוע עד כמה אדמו"ר הזקן התבסס על המג"א), שהטעימה מכך צריך להיות גם עכשיו.

שהפירוש של "טועמי" הוא, שטועמים בפועל ממש ממאכלי שבת, ולאחר מכן

10 (יומא פה, סע"ב. וש"נ.

11 קדושין מט, ב.

12 קונטרס העבודה פ"ה.

13 יומא כ, א. נדרים לב, ב. ויק"ר פכ"א, ד. במדב"ר

ותנומא ס"פ קורה. זח"א סד, א. ובכ"מ.

14 קיד, ב.

15 ראה רמב"ם הל' מלכים רפ"ה.

16 ששכ"ט ס"ו.

מהר"ש (שהוא אמר שצריכים מלכתחילה אריבער) אמר לצ"צ שצריך משיח כפשוטו. שבוודאי הצ"צ ידע מכך ובל' הרמב"ם (מלכים רפי"א) כתוב בתורה ובנביאים "כל הספרים מלאים בדבר זה" - הוא אבל רצה, שיאמר **ויתבע** זאת מי שאז לא היה בציור של נשיא אלא הי' מקבל.

ואעפ"י שנמצאים עדיין בגלות, אבל ישנו הפסק דין של טועמי חיים זכו, וכנ"ל בארוכה,

והיות ועושים זאת עפ"י ציווי התורה, שתורה היא תורת חסד ותורת שלום, שזה יהי' בחסד וברחמים ובדרכי שלום. ובפרט שזה קשור לשבת, ששבת היא הרי ענין התענוג, שיהי' זה מתוך תענוג וכו',

ויהי רצון, שיראו נפלאות הוי', בעיני בשר, שיכירו שלא כחי ועוצם ידי אלא יד הוי' עשתה זאת, וזה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, וכפי שחסידות מפרשת בו בעצמותו.

שזה מגיע ע"י בירור בדבר הוי' זו הלכה, ובהסכם כל הנאספים, שאכל בי עשרה שכינתא שריא ובפרט שכאן ישנם כמה וכמה עשירות מישראל,

ובשעה שעונים על כך אמן, מתקיים כפי' אמת ואמונה, שכל הנ"ל יהי' בדרכי נועם ובדרכי שלום, ויידעו שיד הוי' עשתה זאת,

וכל זה יהי' הכנה לגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו שיבנה ביהמ"ק במקומו, ושם נעשה לפניך כמצות רצונך, וכמבואר הענין בכ"מ ובפרט בהמשך וככה,

ונקיים את מצות הקהל כפשוטו, בקרוב ממש ובעגלא דידן.

שצרו על עיירות ישראל", אפילו כשהם באים "על עסקי תבן וקש" (בעיר הסמוכה לספר) צריך ללחום איתם, ובפרט בנדו"ד שזה לא הי' "על עסקי תבן וקש".

ומכך שגם אדמו"ר הזקן מביא זאת בשולחנו מוכח שזה נוגע גם בזמן הגלות,

הרי מובן, שכל הענינים שעשו הגורמים לבריאות וחיזוק הגוף דהמגינים, הנה לא רק שהם היו מותרים, אלא זהו ע"ד מה שאדמו"ר הזקן כותב שם בנוגע לשמירת שבת.

ובמילא אפילו עם הי' אחד או שניים שהם כו', הרי לא רק שזהו ענין ש"נעשה היתר גמור" (אגה"ק דנדו"ד - קמד, רע"א), אלא יתירה מכך: מכיון שהשתמשו בכך לחיזוק במלחמה, שהיא פקו"נ דרבבות מישראל, זהו חיוב כו' כנ"ל.

ו. כאמור לעיל, שעל-ידי-זה שלמטה ישנו בירור הלכה, אומר אדמו"ר הזקן שנפעל למעלה ובמילא זה לאחר מכן נמשך ונתגלה למטה,

ישנו כאן בירור ההלכה בנוגע להענין דעיצומו של יום מכפר וכו' כל היהודים הינם צדיקים, וגם הבירור הלכה דטועמי חיים זכו, וכמודגש לעיל, שאעפ"י שנמצאים עדיין בגלות

[וח"ו לומר שזו אפילו רק אתחלתא דאתחלתא דגאולה, לא לשם כך יהודים סבלו את כל היסורים כו'. וזה שאחרים אומרים שזו אתחלתא דגאולה, זהו פרט נוסף בחשך כפול ומכופל דגלות, והטעות (שזו אתחלתא דגאולה) כבר בטל מעיקרו]

וצריכים שתסתיים הגלות ותתחיל האתחלתא דגאולה, וכפשוטו ממש. וכידוע הסיפור מהצ"צ עם הרבי מהר"ש, שהרבי

זה עתה הודיעו ב"רדיו" "חדשות" ש... משיח בא!

ויה"ר שמהדיבור בכל זה נבוא תיכף להקיום בפועל ממש – שתיכף ומיד ממש, בלילה זה (ליל שני דסוכות), שומעים כל בני" את ההכרזה של מלך המשיח מגג בית המקדש: **"עננים הגיע זמן גאולתכם!"**

ועוד וג"ז עיקר – שהכרזה זו היא באופן גלוי גם לעיני כל אומות העולם, כידוע הפתגם שיכתבו ב"עיתונים" אודות ביאת המשיח, ועוד לפני הפירסום ב"עיתונים" יפרסמו אודות ביאת המשיח גם ב"רדיו", שבו מפרסמים **ברגע כמימרא** כל ה"חדשות" שמתרחשים ברחבי העולם, ועאכו"כ ה"חדשות" בענין הכי עיקרי – ביאת משיח צדקנו.

ועד שכאשר ישאלו אצל השוטרים (אינם-יהודים), שמסתובבים בשכונה זו לשמור על בני"י, מה הם ה"חדשות" שסיפרו ב"רדיו" (כדרך השוטרים שנושאים עמם רדיו), יענו השוטרים: זה עתה הודיעו ב"רדיו" ה"חדשות" ש... מלך המשיח בא, ועומד על גג בית המקדש ומכריז שהגיע זמן גאולת בני"י!

(מקונטרס "מעייני הישועה" ה'תשנ"א - מוגה)

אבן הבוחן האם אכן מתכוננים לקבל פני משיח

כיון שזה עתה הוזכר שעוד לפני חג הסוכות נצא בריקוד לקראת משיח צדקנו, וביחד אתו נבוא, מתוך ריקוד, אל הזמן דלעתיד לבוא, בארץ הקודש, בעיר הקודש, בהר הבית וכו' – מדוע, איפוא, יש להתכונן לכך שבמשך הגלות (בברוקלין או במקום אחר) יהי' כל יהודי שמח בחלקו, באכילתו ובשתייתו בימי חג הסוכות, והרי הוא יהי' אז **"בהר הקודש בירושלים"!**

והמענה לזה – כמו לכל ה"קלאַץ-קושיות" מעין זו של אותם אשר "תואנה הם מבקשים" – הוא דאדרבה, **איפכא מסתברא:**

מצות הצדקה שקולה כנגד כל המצוות וכאשר יבוא משיח צדקנו וכולנו יחד נהי' בארץ הקודש, ושם גופא – בעיר הקודש, יהי' הכל בשלימות ועד ש"המעדנים מצויין כעפר" (כמ"ש הרמב"ם) ואזי – ריוץ ויבקש – "תנו לי לקיים מצות צדקה", ולא תהי' לו אפשרות!...

– נצל את הרגעים האחרונים!! ברגעים אלו עדיין אפשר לקיים את מצות הצדקה והנה הנה בא משיח צדקנו ולא תוכל לקיים את המצוה שהיא שקולה כנגד כל המצוות!...

ואדרבה – איפכא מסתברא (כנ"ל) – אם הינך אכן מתכונן לקבלת פני משיח צדקנו

(וכבר התחלת ללמוד ריקוד נאה לרקוד בו לקראת משיח...), הרי אלו הרגעים האחרונים בהם אפשר לקיים מצות צדקה... ואם כן יש ללכת ולחפש בנרות עני ולנצל את ההזדמנות האחרונה להשיג "מציאה" שהיא שקולה כנגד כל המצוות, ו"יגעת ומצאת".
(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

בזמן פראי מתאים לדבר "דיבורים פראיים"...

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום ועריכה: מערכת "יחי המלך"

א. ישנו* דין בשולחן ערוך אורח חיים¹, אשר תוכנו הוא, שכאשר יהודי מחליט **החלטה** טובה נותנים לו את השכר מלמעלה עוד קודם קיום ההחלטה בפועל, כי יודעים שהוא בודאי יקיים את ההחלטה.

ובעניננו: כיון ש"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"², הרי כאשר מחליטים על-כך עכשיו – יכול משיח לבוא עוד קודם שיתחילו לומר תהילים, ויתירה מזו, לפני שיעשו הבדלה!

ומדוע צריכים "לפספס" ח"ו את ההזדמנות – כאשר אפשר מיד עכשיו להכריע "את עצמו וכל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"³!

ולכן, מכריזים מיד את ההחלטה טובה (ע"ד נתינת הצדקה), ובודאי שהיא מתקבלת ע"י כל השומעים כאן שנמצאים בבית שמגדלין בו תורה ומגדלין בו תפלה⁴, היכן שנשיא דורנו הי' במשך עשר שנים בחיים חיותו בעלמא דין, נשמה בגוף, ובמילא ניתנת האפשרות שיוכלו לקבל את השכר מלמעלה בהקדם הכי אפשרי – קודם אמירת תהילים וקודם אכילת סעודת מלוה מלכה, סעודתא דדוד מלכא משיחא, ויתירה מזו, לפני עשיית הבדלה (של אלו שעדיין לא עשו) –

שמשח בא בפועל, וכהדין הנ"ל בשו"ע שאין כוונתו לזמן דלעתיד-לבוא, אלא (עכשיו) בפועל ממש.

ב. ישנם הטוענים שאלו הם "דיבורים פראיים" ("וילדע רייד")!...

נמצאים לאחרי תפלת ערבית, ואומרים שמשח יכול לבוא בשעתיים הקרובות!

יתירה מזו – אומרים שהוא יכול לבוא בשעה הקרובה!

הבדלה) על ענין הצדקה, כאשר החלוקה תתקיים רק לאחרי אמירת תהילים? וע"כ בא המענה בקטע שלפנינו.

(1) סו"ס תקעא. וראה ב"י לטווא"ח שם.

(2) ב"ב י, א. וראה תניא פל"ז.

(3) רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(4) ראה מגילה כז, א: בית גדול... שמגדלין בו תורה... תפלה.

(* **הערות המו"ל**: לפנ"ז בהשיחה דובר ע"ד פעולת הצדקה בהושענא רבה בשייכות לגאולה העתידה כו', ומאחר שהשיחה נאמרה במוצש"ק (לאחרי תפלת ערבית), אמר כ"ק אד"ש מה"מ שחלוקת השטרות לצדקה תתקיים מאוחר יותר לאחרי אמירת תהילים ולא מיד לאחרי שיחה זו (כנהוג בשנים שלפנ"ז, כשהי' באמצע השבוע), מכיון שחלק מהקהל צריכים עוד לערוך הבדלה בבתיהם. ובהמשך לזה שאל כ"ק אד"ש מה"מ: א"כ, מדוע זקוקים לדבר עתה (עוד קודם

ויתירה מזו – "בשעתא חדא"⁵, בתזוזה אחת ("מיט איין קער"⁶)!...
אך באמת הגלות עצמה היא הדבר הפראי ("גאָר אַ ווילדע זאַך"), כיון שאיזו שייכות יש
ליהודים ולגלות!?

כמו-כן הזמן עצמו הוא זמן פראי ("אַ ווילדע צייט"), כש"החושך יכסה ארץ וערפל
לאומים"⁷ – ובמילא, מתאים לדבר "דיבורים פראיים"!

בנוסף לזה, מאי נפקא-מינה מה חושבים – האם זהו דבר פראי או לא, העיקר שמשיח
בא ומוריד מיד למטה מעשרה טפחים – "בשעתא חדא וברגעא חדא" – את הגאולה
האמיתית והשלימה!

– למי איכפת אם זהו דבר פראי או לא, האם ישנה כאן שאלה או לא; העיקר ש"שכינתא
(הנמצאת) בגלותא"⁸, ומשיח צדקנו ש"הוא מחולל מפשעינו וגו"⁹ עם כל יסוריו¹⁰ –
יוצאים מהגלות בגאולה האמיתית והשלימה!

וכך גם בנוגע לכל אחד ואחת מישראל, כמ"ש¹¹ "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל"
– ע"י הקב"ה בעצמו¹², ואזי יקויים הפסוק¹³ "ושב ה' אלוקיך את שבותך" – הקב"ה
בעצמו עם משיח צדקנו ו"הקיצו ורננו שוכני עפר"¹⁴, עם כל יהודי וכל בני ישראל, יוצאים
כולם מהגלות, באופן של קירוב הגאולה וזריזות הגאולה – "וארו עם ענני שמיא"¹⁵, במהרה
בימינו ממש, ברגע אחד, ועוד יותר מ"רגע כמימרא",

כן יהי רצון בפועל, למטה מעשרה טפחים,

וימשיכו את כל הענינים של שמחה בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, ובהר הקודש
ובבית המקדש, "ושמחת עולם על ראשם"¹⁶.

(תרגום חפשי משיחת ליל הושענה רבה ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(11) ישע"י כז, יב.	(5) זח"א קכט, א ואילך. ראה לקו"ש ח"כ ע' 86
(12) ראה פרש"י נצבים ל, ג.	ואילך.
(13) נצבים שם.	(6) ראה סה"מ קונטרסים ח"ב שצו, ב. ח"ג ע' קד.
(14) ישע"י כו, יט.	(7) ישע"י ס, ב.
(15) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין שם.	(8) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.
(16) ישע"י לה, י. שם נא, יא.	(9) ישע"י נג, ה.
	(10) ראה סנהדרין צח, א. זח"ב ריב, א. ועוד.

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

לא להתבייש לרקוד בגלוי לקבלת פני משיח

. . ויש להוסיף ענין עיקרי בנוגע לשמחת בית השואבה בשנה זו – שצריכה להיות מתוך שמחה הכי גדולה הקשורה עם הגאולה האמיתית והשלימה, ששמחים ורוקדים לקבל פני משיח צדקנו!

ופשוט, שאין להתבייש ח"ו לרקוד בגלוי, "לעיני כל ישראל", ועד לריקוד ברחוב לעיני כל באי עולם, לקבלת פני משיח צדקנו, ואדרבה: כשבא מישהו וישאל: "לשמחה מה זה עושה", ישיבו לו: וכי אינך יודע שנדפס בעיתונים **שמיח כבר בא**, ותיכף בא לכאן"א מאתנו, מכם, בתוככי כלל ישראל, ולוקח את כולם לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש, ושם ממשיכים בשמחת בית השואבה בתכלית השלימות.

וברוח זו צריכים לפעול בשמחת בית השואבה בכל המקומות כולם – שמביאים לכל המקומות את הבשורה הטובה והמשמחת ש"הנה זה בא", שמיח צדקנו בא, ולוקח את כל בני"י לשמחת בית השואבה שבביהמ"ק השלישי.

אמנם, עפ"ז נשאלת שאלה:

כיון שבטוחים ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא" ולוקח את כל בני"י לשמחת בית השואבה שבביהמ"ק השלישי – מהו הצורך לדבר ולעורר ע"ד ההכנות לעריכת חגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום בחוץ לארץ?!

שאלה זו שאלו מכבר אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: היתכן שלאחרי ההכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", ו"עמדו הכן כולכם" לקבל פני משיח צדקנו – תובע ודורש ושולח שלוחים לייסד חדרים וישיבות כו' במדינה זו ובשאר מדינות ברחבי תבל, בה בשעה שזוהי פעולה שדורשת משך זמן ארוך (לאחרי בוא השלוחים למקומות אלו), ובודאי שלפנ"י יבוא כבר משיח צדקנו?!

המענה על זה – בדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר – שבאופן כזה התנהגו בני"י (בהדרכתם של גדולי ונשיאי ישראל) במשך כל הדורות, שביחד עם האמונה השלימה בביאת המשיח באופן ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", "שיבוא בכל יום", השקיעו כחם ומרצם בפעולות של תומ"צ שהם לטווח ארוך, אשר, היסוד להנהגה זו למדים מהנהגת בני"י בהמסעות שבמדבר, שגם במסע שחננו בו משך זמן קצר בלבד, הקימו את המשכן באותו אופן שהקימוהו בחנייתם למשך זמן ארוך.

ועד"ז בנדו"ד, שעושים כל ההכנות הדרושות לחגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום, מתוך אמונה שלימה שמיח צדקנו בא תיכף ומיד, שאז יחגגו כל בני"י שמחת בית השואבה בביהמ"ק השלישי.

(משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשנ"ב)

לא היתה כלל סברא אצל מישהו ללכת לישון

לחג הסוכות ישנה שייכות מיוחדת לגאולה, כיון שחג הסוכות הוא ע"ש כ"י בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים",

וכשחוגגים את היו"ט מתכוונים לכך (כולם, החל מילדים קטנים, ועד למבוגרים ולזקנים ביותר) שכשם שהקב"ה הוציא את כל בני"מ מצרים – כמו"כ גם עתה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" בגאולה העשירית שתבוא תומ"י ממש – יוציא הקב"ה באופן ניסי "אראנו נפלאות", כאו"א מאתנו בתוך כלל ישראל מהגלות, באופן שאף יהודי אחד ויחיד לא ישאר בגלות...

וכמו"כ בנוגע לקיבוץ בני"מ מהגלות, ה"ז נעשה בנוגע לכאו"א בפרט – "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" ע"י הקב"ה בעצמו, שמוציאו יחד עם כל עניניו ("בכל מכל כל") מהגלות, "גזונטערהייט און פרייליכערהייט" בתכלית השלימות.

ואז מגיעים תיכף לארצנו הקדושה "עם ענני שמיא", מהר יותר מטיסה באוירון או נסיעה במכונית, ושם מביא הקב"ה כל אחד מבני"מ הקטנים והגדולים לבית המקדש שבירושלים עיר הקודש, "מקדש אדני-כוננו ידך".

ושם תהי' שמחה גדולה ביותר, ע"ד שמחת בית השואבה שהיתה בעזרה בביהמ"ק, שהחלה בתחילת הלילה (מעל"ע) ונמשכה באופן ש"לא טעמו טעם שינה", כיון שהיו כ"כ עסוקים בשמחת החג והמקדש, שלא הי' זמן לישון, ויתירה מזו, שלא היתה כלל סברא אצל מישהו ללכת לישון כיון שבכל רגע ורגע היו חדורים כ"כ בשמחה, שלא היתה אף אפשרות לישון.

וכפי שגם ילד רואה, שכשישנו מאורע משמח בחייו שחודר בכל מציאותו ("דורך און דורך") – אזי לא שייך שירדם! וכך הי' בביהמ"ק אצל כל בני"מ בחג הסוכות.

וכן יהי' גם בקרב ממש בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו בביהמ"ק השלישי כל בני"מ שחיו בזמן ביהמ"ק הראשון, וכל אלו שחיו בזמן ביהמ"ק השני, וכל בני"מ שחיו לפני בנין ביהמ"ק הראשון, וכן כל בני"מ שבכל זמן הגלות – ע"י שהקב"ה לוקח את כולם ומעמידם בבת-אחת במצב של שמחה הכי גדולה שלמעלה גם משמחת בית השואבה – **שמחת הגאולה!**

וההכנה לשמחה זו היא ע"י ההוספה בשמחת יו"ט, וע"י ילדי ישראל במיוחד, ובפרט בחג הסוכות שהוא היו"ט השלישי, שהוא סיום וחותם הג' רגלים, ולכן גם הוזכר בתורה ג' פעמים ענין השמחה בקשר לחג הסוכות דוקא, שזה מראה שהשמחה צריכה להיות כערך ג' פעמים.

(משיחת יום ד' דחגה"ס ל"צבאות השם" ה'תשנ"ב)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

איך לצאת מהגלות מהר יותר

כ"ק מו"ח אדמו"ר כותב לא' במכתב, אמרה מסביו – הרבי מהר"ש: העולם אומר שכשאי אפשר ללכת מלמטה צריכים לעבור מלמעלה ואני אומר שצריכים לכתחילה לעבור מלמעלה ("לכתחילה אריבער").

הגלות מתארך זמן רב, ואי אפשר לצאת מזה כיון שהלכו בעצבות. שהקב"ה יעזור שילכו בצד השני, בשמחה, ויצאו בריקוד מהגלות בקרוב בימינו ממש, וכשזה יהי' בשמחה ובריקוד, זה יהי' מהר יותר.

(תרגום חפשי משיחת שמחת ביה"ש ה'תשי"ד - בלתי מוגה)

הרי הגאולה היא דבר שמגיע לו בפשטות

הנהגת כאו"א באופן ד"ואתהלכה ברחבה", ובל' הנשיא - "מלכתחילה אריבער", ממהרת ומזרזת את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שכן, כאשר מדובר באדם שנעלה מכל חשבונות, אזי אין מקום לשקו"ט וכו', הרי הגאולה היא דבר שמגיע לו, בפשטות, ועד שאינו צריך לתבוע, אלא תיכף ומיד ממש, כרגע ממש - אפילו ללא עיכוב של "כהרף עין", כיון שסיימו כבר גם את עבודת "צחצוח הכפתורים" - יוצאים מהגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

כשיכריזו עתה ג' פעמים צמח – יבוא משיח צדקנו ומיד ממש!

ויה"ר והוא העיקר - שקריאת השם "צמח", שמו של משיח צדקנו, תפעל שמשו יבוא בפועל ממש.

ובפשטות - שע"י הקריאה והצעקה דהשם "צמח", ומתוך כוונה שע"י הקריאה בשמו בודאי יענה לקוראיו [במכ"ש וק"ו מהפעולה דקריאת שם אצל נשמה בגוף, "בהיות הצדיק חי על פני האדמה . . בתוך כלי ולבוש . . בבחי' מקום גשמי", שישנם הגבלות במדת הגילוי וההתפשטות כו', ועאכו"כ לאחר שבתלים הגבלות אלו] - פועלים ביאת משיח צדקנו בפועל ממש.

ולכן כשיכריזו עתה ג"פ: **צמח צמח צמח** - יבוא משיח צדקנו וידע ממש!
(משיחת ליל ה' דחגה"ס ה'תש"נ - בלתי מוגה)

לב חכם לימינו

בקשר עם חג הסוכות, הבאנו (בע' 14-15) צילומים נדירים (מוקטנים) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מאמר ד"ה בסוכות תשבו גו' שאמר בהתוועדות י"ג תשרי ה'תשל"ח (נדפס בספר המאמרים מלוקט ח"א ע' רמה ואילך)

כמו-כן צירפנו צילום מה"פפתח דבר" להמאמר בו כתב כ"ק אד"ש מה"מ התאריך:
שלהי תשרי, ה'תשל"ח

בס"ד.

בזה הננו מו"ל באשר ד"ה בסוכות תשבו ככ"ק אדמו"ר

שליט"א שאמרו בעה ההתוועדות די"ג תשרי (הילולא דכ"ק אדמו"ר

מהר"ס), אור לערב הגה"ס, שנה זו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א הוסיף הערה וס"ס הבאים בשולי

הגליון.

מערכת "אוצר החסידים"

שלהי תשרי ה'תשל"ח. ברוקלין, נ.י.

להלן פענוח התיבות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכתי"ק (באו בהדגשה):

סעיף ט: . . דהרי אין עוד מלבדו שייך לומר כשישנו **גדר** של לבדו . . ומזה מובן שענין ההמלכה היא **כביכול** גם בעצומ"ה ית'...

סעיף י: . . הנה מגיעים לבחי' אחת שלמעלה לגמרי אפי' מכל **גדר** ענין המספר...

סעיף יא: . . שגם הגילוי **דסוכה** אחת יהי' רק לע"ל . . שלע"ל תהי' זריחה **דבחי'** אחת.

בסעיף יב הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ הערה בשוה"ג על התיבות "וב' דברות אלו כלולות" באנכי" (* **ראה פורת יוסף (כג, ד) בשם הבעש"ט.**

בסעיף יג הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ הערה בשוה"ג על התיבות "והחכם" יהי' ניכר": (* **י"ל ע"ש לב חכם לימינו (תניא פ"ט).**

בהמשך תיקן כ"ק אד"ש מה"מ: . . והלקיחה **צ"ל לכם**, להגיע אל החזה, ועי"ז נמשכת ההמשכה בלבו פנימה...

בסעיף יד תיקן כ"ק אד"ש מה"מ: . . ה"ז פרטים שבהם ניכר ונגלה ומודגש הענין דאחת.

שערך לשלול וזכר שאסיל מציאות לעולמות ולמעלה מה הוא מה
 סאחיל¹¹ עד שלא נבחרו חי הוא וסביב בלבד. אכנס גם במהרה זו (בכר)
 יסוב משיב הוא. וטעו (בלבד, וכן אומרים שהחיות שנמדדו זו היא שריא
 באופן שהיה, נבואר בהמאמר שלפניו¹², אמנם מחוץ לעצמותו חי הוא
 למעלה גם כן. ועד שארץ לומר עליו שהוא כחיי כולם (לעצמותו) ואפי' גם
 לא כחיי מקוץ הרחוק וכו'. כי מחוץ לעצמותו חי אינו כחיי כל העינים
 כלל עד שהוא כחיי אף עד מהרה, ולמעלה יותר, האף עד, ההי אף עד
 מהרה שייך לומר כשישנו קצו של לבדו. אמנם למעלה מזה הריש אף עד,
 נבואר במקום אחר דרוק זה. והנה כיון שישראל מוטרסים בעצמותיה יחי, מוכן
 שיש להם טריכות ואפשר להם לדבש ולפעול בעצמותיה יחי, גם כמו שהוא
 למעלה כחיי איש אפי' כחיי חי הוא וסביב בלבד. חתו מסאחיל¹³ בפי
 זמלק כנסמותיו של צדיקים, שעין המלכה שייך לומר למעלה מעלה וגם
 בהחיי למעלה מגדף מקום. כי לכיון שלמעלה כל הפועל הם ברצון ולא
 בהכרח חיו, מוכן שגם במדרגה זו שייך ערך המלכה, ומה מוכן שעין
 המלכה היא גם בעצמותיה יחי, ועין אומרים בני זמלק כנסמותיו של צדיקים,
 שיה קאי על וזכות ישראל העין כולם צדיקים¹⁴, שמישיבים בעצמותיה יחי
 וכן גם בעינים לעצמותיה יחי, עין המלכה היא גם בהנחמות הטבעי במדרגה
 לאור, מוכן מסיל הרוב יחי¹⁵ שמלכה עין זה לא נכח וכן יחי, וכחיי
 שפסיל את הקבי' לא, בכיול, מוכן שגודל וקצו יחסי לנכח, שכל העינים
 הם שלא בארך כלל לעצמותיה יחי, אלא שכן ענה בדעונו בעצמות ישראל, ועין
 כולם צדיקים יחי מוטרסים בעצמותיה אלקי, וכשינו מוטרסים נכחי בעצמותיה
 יחי.

792

793

794

יז והנה, כיון שהיא החמלה השנה וצדיקים להמשיך את כל סדר ההשתלשלות
 מהרש וגם באופן נלתי, לכן שייך להמשיך כחיי אלה, והמסכה זו
 (כחיי נלתי) נחשית כיום היינו (וכמהרסו כניל) ולכן גם החמלה העברה
 דמוכות עלו בהעין דמוכה אלה ובהמכה אלה שייכה לעבודה יחינים בני
 הקרנות אלה שבעין כניל, כי עין העבודה דמוכה אלה הם מנינים לנכח
 אלה שמעלה לומר אפי' ככל המליצה עין המסכה (ואלא כפיני בארץ יחי שם
 אחר דמיונו כשינו קיין אותי אלה, לעצמותיה יחי, האלה יחי דמיה מציאות
 כחיי¹⁶, והנה וזוהר הוא עיני שרקבלו מיתה, וכשינו הוא כחיי כולם אלה
 שעינה הריש שייכה כניל ומוכן שעינו המוכה שייכה כחיי אלה, יחי ונכח
 דמיה שראים כל וידעו ליכס כחיי אלה, שהמכה הוא למעלה מכל
 התחוקה הריש שייכה הוא כחיי שמעלה מהתחלקות ופני טעם זה נשא
 נכחיה כחיי המכה אלה גם בעצמותיה חמלקן שאף החמלקן לבטח כחיי, כיון
 שבעין לעצמותיה יחי אף שייך לחלק בין עינין לחמלקן.

795

796

797

יח והנה, המסכה העצמות כחיי (כחיי כולם אלה) יחי רק לעיל שיהי אז
 יחי (ונכה כחיי יחי) וראו כל כחיי יחי¹⁷, ולפענה כחיי יחי גם
 וזה יוכח עד בדרך יחי עינין דמות אה מורה¹⁸, כציאות כחייא¹⁹, אכנס
 למעלה מה הוא כחיי אלה שעינה הוא הקסבה העצמות למטה כניל, ומה
 כחיי כולם חמלקן יחי אלה יחי רק לעיל, ועינין מוכן למה דמיה חמלקן
 שראים כל וידעו יחסי כחיי אלה משיב כחיי המוכה כל האורה בישראל
 זו דמיה, ולא דמיה כי מהתחלה דמוכות חמלקן כחיי יחסיים כי כחיי חמלקן
 שבעת עינין כחיי כל העבודה כחיי חמלקן אלה יחי דמיה כחיי, וכחיי
 חמלקן יחי לא נכחיה כחיי אלה כחיי, ונראה זה יחי רק לעיל וכחיי חמלקן
 כל חמלקן כל האורה בישראל יחי, כי אורה הוא ל' עולה, דמיה מה כחיי
 לעיל, נבואר כחיי דמיה²⁰, וכן הוא גם עינין כחיי דמיה כחיי אומותיה איתן
 מורה על העין²¹, חתו כל האורה בישראל יחי, שעינה חמלקן יחי ומה
 אלה יחי יחי או כל וידעו כחיי אלה, אכנס אפינים גם עינין, כחייא
 אלה יחי דמיה כחיי, מורה האלה וזוהר כחיי אלה שחיי כחיי לעיל
 ועד אלה יחי כחיי אלה שלעלה נכחן (וכסאי) הניחויים חמלקן יחי עין
 משינו ובעצמותיה יחי דמיה דמיה, ומה מוכן שגם ענה יחי עינין והאורה כחיי
 אלה²², חתו מסאחיל שראים כל ישראל ליכס כחיי אלה, שקאי על זמן
 חתו שגם מוכן חתו יחי עינין שראים כל ישראל ליכס כחיי אלה ופסין
 דמיה²³ לעיל, אלא שזה נשא שמוכן חתו דמיה כחיי יחסיים (למלך
 כחיי כל האורה זו) (לי עמידו) היינו שלוקח חמלקן מהמורה שחמלקן
 לעיל שיהי נלתי העצמות, כחיי לא יוכח עד בדרך.

יצו והנה ע"פ הילל יוכן גם הפיר' המעובדות דריה יהודים וסוכות ווענין
 הוא. י"ד המדר' במוצאי' דעובדות ופרטות ואמר' שחלה העובדים
 הם באופן של כלל ואחרים ומספרים לפרטים. הנה במ"י"ב הוא כמדר' העובדה
 דריה יהודים וסוכות. והנה התורה כשלימותה היא כריבוי פרטים כמ"י"ב
 שנים הנה כללות העובדים וסוכות כמ"י"ב פרטים אין מספר. והילל"י דמשיב' הנה
 מלות אלו המסוימות. וסוכות כמ"י"ב אלו המרימות העלות אין מספר אלו
 דרשות הילל וביביות התנאים והאמוראים. ולפי'ן יונה התורה כמו שהיא
 מהרביב' בלי הניל' כמ"י"ב מה הני פילו דאמר קרא. דמיו הניל' התורה כמו
 שהיא באופן של פרטים ופרטי פרטים. אמנם ישנו גם כמו שהתורה היא באופן
 של כלל. דכללותי' הדקדוקי' כולם נאמרו כמ"י"ב. וכאמורה הללוים והפרטים
 עצמם הנה חלה נאמרו הכלליים. ואח"כ הפרטים. החלה נאמרו עשה"ד שבחם
 גיללו כל פרטי התורה ועשה"ד עצמן כלולים בהדרגות אנו ולא יחי' לך.
 כדאי'הא בחגי' א'. ובי' דברות אלו כלולות' כ"אנוי' כדרא' הינה הראשונה
 כמקדומו הראשון. ובאנוי' נופא אוח אל"ף הוא הרי"ה שלה. ובאל"ף וז כלולים
 כל כללי התורה. דאוח אל"ף מורה על ענין של כלל. דהנה אי'הא בירושלמי'¹¹
 שהדבור דאנוי' דרבו כמ"י"ב שפע ישראל ה' אלקינו. ודוד בבואו חיבת את
 שה' מרבות לו קריעים ואין וזה לך רוחו העולם. והא' שלמים'הא הוא כנוד
 הקב"ה אלופו של עולם כמבוא כמ"י"ב. כהמשיך כמבוא וכבואר במ"י"ב.¹²
 וזה מובן שהאל"ף דאנוי' והש"י' לאחד דרמעי' ישראל הוא כלל הכולל את כל
 התורה כלה.

י"ד
 כ"אנוי'
 כ"אנוי' (כ"א)
 כ"אנוי' (כ"א)
 כ"אנוי' (כ"א)

יצו וזה"ל הרי' שדר' העובדות דריה יהודים וסוכות ושחלה התמסכה היא
 באופן של כלל ואחרים ומספרים כמ"י"ב. הנה על ריה ושאו הוא
 בחיי' כללות ביותר אד"ח"ל"ל דעוה היום בשופר. דאע"פ שיה' זה הוא גורא
 ואינם וקדוש. ב"ב מצוה רק מצוה אחת. והמצוה עצמה הנה כל הקלות
 כמ"י"ב בשופר"ל. כי מצוה ריה הוא אך ורק ענין אחד. ואפי' בשביל וסכרת
 המצוה הנה היא למעלה מפרטים. וכל המרמזים"ל שהקרי' כריה גורא' היא
 הינו למעלה מהפרטים והשנה השכל. דהתמימה השנה צ"ל מדרה קצוות.
 כמובן ומסו'ת. אמנם הקרי' שהיא למעלה מהפרטים והשנה (גורא') היא למעלה
 מהדרה קצוות. והרי' הוא ג"כ בענין עובדת יהודים. דאע"פ שיה' כי ייבר'
 עובדה כ"כ העובדה המיוחדת כמו היא העובדה רובנה עין הקטורת"ל כ"ל.
 עובדה זו היא כק"ק. כמ"י"ב אחת במקום. ובחזון דאח' בשנה. ועי' המצי'ן
 כ"י אחת בשנה. ועוד זאת. שהקטורת צ"ל אז באופן דוקא מן הדקה והע"פ
 השנה הקטורת בכלל הינה צ"ל מן הדקה. מ"ב איו' למעלה הקטורה כ"כ
 הקדוש. אחת בשנה שאו הקטורת היא באופן של דקה מן הדקה. שזה מורה
 כמצי'עים אל נקדה המציאות ואח"כ באת התמסכה במצי'ות. ובפרטים עצמם
 אין התמסכה היא מדרגה דרבה. דחלה התמסכה היא במחנה ודסוכה ע"פ
 כמנה בקראת. והתמסכה זו היא למעלה מהתחלפות עי'ן. שה' בהסמך אינו
 שייך לחלק. כמכ"ב מהדמונה וקיי'ם. ואיפ' התמסכה כשהסמך הוא כשמה. כגן
 ע"פ שמוכך על האדם כממעלה. דע שה נופא וסוכן כממעלה הוא באופן של
 על דוקא ולא של אוד נגלה. דדוקא או כמעלה מרובה כ"י כ"י כמ"י"ב כמ"י"ב
 כ"כ. אמנם אח"כ צריך להמשיך המעלה זו גם כמ"י"ב. הנה ענין המצוה
 דהסוכה ענין תורה. שהצ"ח המכ"ב החם על הסוכה כל ענין יחי' בכל פרטים
 וע"פ פרטים וחי' עי'ים כמ"י"ב ענין מה ענין מה ענין. וחי' הנה שבכ"י כל
 השנה כ"כ מ"י"ב לשמה נזלה על שיה' כ"כ דמ"י"ב דמ"י"ב. והתמסכה"¹³
 וכן באכילתו ובסתי'תו ובמסאו ובחי' כ"י כ"י. אמנם כ"כ הסוכות. כעל ענין
 יחוס המעלה (גם כ"כ המעלה דמ"י"ב דמ"י"ב). כמצי'תה דמ"י"ב אלו כמ"י"ב
 היה מצי'ים המעלה והסוכות השבו ואף יהיה עי'ים כ"י אכילה וסתי' ובסא
 ובחי' כ"י. כמ"י"ב כמ"י"ב הניל' ולאח"כ צריך להמשיך התמסכה זו (כ"י) אחת
 כשהסוכה אחת שוארו כמ"י"ב הינו. כ"כ כמ"י"ב כל האזנה בישראל ישבו
 בסוכות. כמ"י"ב יחי' שיה' יסמך במצי'תה הנכ"ב וגם עתה חיי'ה המעלה
 דלוקח'תם כ"כ כ"י. כמ"י"ב כ"כ. שיה' עין כ"י קצוה. והחיי'ה המעלה
 דמ"י"ב או החו' עי'ו' ומשנה התמסכה כ"כ מצי'תה או כל הידו"ל"ל הממשיך
 כמ"י"ב היא העובדה כ"כ ד"כ כמבואר בארובה במדוי'ים"ל. וכמ"י"ב בדרוש'¹⁴
 בעז התולא"ל."

י"ד
 כ"אנוי'

י"ד
 כ"אנוי'
 כ"אנוי' (כ"א)
 כ"אנוי' (כ"א)
 כ"אנוי' (כ"א)

ד' והנה, כ"כ הילל שיה' נזילה חיים נמלי' במצי'תה כ"י אחת ובסוכות
 חלה ביוה"כ כ"י העובדה כ"י אחת בש"י. ואח"כ
 המעלה אחת. מובן שגם כשהתמסכה באת כמ"י"ב (במצוה כ"י) אחת
 פרטים שבחם זכור ונגלה ומרוב' העין דאח' החו' הוא כמבואר בארובה
 בהמשיך וכ"כ דמל' החינוך"ל שיה"כ אלו זוכה עין האמורה. דהכולל שנה

י"ד
 כ"אנוי'

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת
ר' שמואל מאיר ב"ר ישראל דוד ע"ה
ציקמאן
נפטר ביום י"א תשרי ה'תשס"ב
ת. נ. צ. ב. ה.
*

נדפס ע"י בנו
הרה"ת ר' אהרן וואלף וזוגתו מרת פולינה
ומשפחתם שיחיו ציקמאן

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח'י' רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו — לשפע ברכות עד בלי די